

Kutsal Yazılar Srisi

Ytkin İmanlı

İncil'in Yakup Mektubu Üzerine Bir Yorum

Can Nuroğlu

Yetkin İmanlı

[Can Nuroğlu](#)

Telif Hakkı/Copyright Can Nuroğlu, 2014

E-Kitap [Hristiyan Kitaplar](#) tarafından yapıldı. Daha fazla ücretsiz kitap indirmek için [sitemize ziyaret edin.](#)
[Türkiye'de Kilise Adresleri](#)

İçindekiler

[ÖNSÖZ](#)

[GİRİŞ](#)

[TASLAK](#)

[İMANIN DENENMESİ](#)

[ETKİN UYGULAYICI](#)

[AYRIMCILIĞA HAYIR!](#)

[İMAN VE EYLEM](#)

[DİLİN GÜCÜ](#)

[YETKİN KİŞİ](#)

[TÖVBENİN YOLU](#)

[KİBİR VE SABİR](#)

[ETKİN DUA](#)

[KAYNAKÇA](#)

ÖNSÖZ

Kalabalık bir ortamda *‘İnsan yetkinliğe nasıl erişebilir?’* diye sorarsanız insanların bu konu üzerinde ne kadar farklı düşündüklerini görürsünüz. Yetkinlik sözü herkesin hoşuna gider. İnsanlar alt sıralarda değil zirvelerde olmak istiyor. Herkes tırmanıp önemli bir yere yükselmek istiyor. Tabi, yetkinlik derken neyi kastettiğimiz önemlidir. Çoğu insan bunu maddi anlamda algılar. Yetkin olmak işçi değil yönetici olmak demektir. Öğrenci değil öğretmen olmak demektir. Yetkinliğe ermek demek az para değil çok para kazanmak demektir. Sadece lise mezunu değil ünlü bir üniversiteden doktora elde etmek demektir. Kısacası yaşadığımız dünyada yetkinlik demek paranla olsun aklınla olsun olabildiğince yüksek bir konuma yükselmek demektir. Şimdi buradaki portreye baktığımızda kişinin insanların gözünde yetkinliğe nasıl erdiğini görüyoruz. Fakat bundan daha önemli bir olay var o da insan Tanrı'nın gözünde nasıl yetkinliğe erişebilir? Ya da, bizi yaratan yüce Rab'bimize göre asıl yetkinlik nedir?

İncil'in başından beri Mesih'in insanları 'yetkinliğe' çağırdığını görebiliyoruz (Matta 5:20, 48). Fakat İsa'nın kastettiği yetkinlik maddiyattan öte bir durumdu. Aynı zamanda yetkinlik sadece dindar olmak değil, nitekim Mesih'in en çok eleştirdiği kesim dindar kesimiydi. Ama yetkinlik herkesin kendi keyfine kalmış göreceli bir kavram da değildir. İsa Mesih için yetkinliğin temeli şu iki ayak üzerinde duruyor: *‘Tanrının Rab’bi bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla seveceksin.’* ve *‘Komşunu kendin gibi seveceksin (Matta 22:37-39).’* Mesih'e göre peygamberlerin sözleri ve Kutsal Yasa'nın tümü bu iki buyruğa dayanır. Anlaşılan gerçek anlamda yetkin olmak için Rab'bin bu temel ilkelerine uymalıyız. Ama nasıl olacak? Mesih göğe alındıktan sonra izleyicileri İsa'nın bu öğretilerini hayata dökmeye başladılar. Bunu yapmak çok zordu çünkü her yönden baskı geliyordu. Mesih'in öğrettiği gibi herkesi, hatta düşmanlarını bile sevmek o kadar kolay değildir. Yeruşalim'de bulunan ilk kilisenin ana direklerinden biri olan Yakup ise bunu hem kendi hayatında harika bir şekilde uygulardı hem de imanlılara uygulamalı olarak öğretirdi. Yazdığı bu mektupta Mesih'in bahsettiği bu 'Sevgi Yasası'nın pratik hayatta nasıl uygulanması gerektiğini gösterir.

En başta, Yakup yetkinliğe erişmek için sıkıntılara dayanmamız gerektiğini

vurgular. Tabii yetkinlik derken dünyanın gösterdiği maddi bir yetkinlik değil, ruhsal bir olgunluk, kısacası Mesih gibi olmayı kastediyor. Bu anlamda yetkinlik bir konumdan ziyade karakterimizle alakalıdır. İlerleyen bölümlerde yetkin bir karakterin temel unsurlarını şöyle özetler: *'Herkes dinlemekte çabuk, konuşmakta yavaş, öfkelenmekte de yavaş olsun (1:19).'* Dinlemek derken sadece dinleyici olmak değil, gerçek anlamda uygulayıcı olmamızı ister. Fazla konuşmamak ve öfkelenmemek konusunda daha birçok pratik öğütleri de vardır. Göreceğimiz gibi bu mektup Mesih'in temel buyruklarını uygulamak için pek çok harika örnekler ve pratik öğretiler aktarır. Bu anlamda yetkin birer Mesih imanlısı olmayı öğrenmek için Yakup'un mektubu oldukça zengin bir kaynaktır. Sonuçta insanın sadece Mesih'e uyarak tam anlamıyla yetkinliğe erişebileceğini göreceğiz.

GİRİŞ

Yakup'un Kutsal Ruh'un esiniyle yazdığı bu mektup İncil'in diğer mektuplarına pek benzemez. Aslında bazı tahminlere göre bu mektup İncil'in ilk yazılan kısmı olabilir. Mektubun kendine has bir düzeni ve tarzı var; Yakup kilise topluluğuna vaaz verircesine yazar. Aynı zamanda hem Eski Antlaşma'dan hem de tabiattan pek çok örneğe başvurarak dengesini ve doğallığını korur. Aslına bakarsak Yakup'un öğretiş tarzı en çok İsa Mesih'inkine benzer. Neden acaba?

YAZAR -Yeni Antlaşma'da Yakup adlı bir kaç şahıs geçiyor. Yuhanna'nın kardeşi olan Yakup ilk kilisenin kuruluşundan çok kısa bir zaman sonra idam edildi (Elçilerin İşleri 12:2), İsa'nın Yakup adlı diğer havarisinden de haberimiz yoktur.

Daha sonra Elçilerin İşleri 15. bölümünde Yeruşalim Kilisesi'nin önemli önderlerinden biri olan bir Yakup'la karşılaşırız. Anlaşılan bu Yakup İsa'yla aynı anneden ama farklı babadan üvey kardeşidir (Matta 13:55, Markos 6:3, Yahuda 1). Kilisenin en eski babaları İsa'nın kardeşi Yakup olduğu konusunda hemfikirlerdi. Yakup, İsa'nın yaşadığı dönemde öbür kardeşleriyle İsa'ya hep karşı olduğu halde (Yuhanna 7:3-5), Mesih dirildikten sonra kendisine özel olarak görüldü (1.Korintliler 15:7). Ardından, Yakup ve diğer aile mensuplarının ilk kilise toplumuna katıldıklarını okuyoruz (Elçilerin İşleri 1:14). Kısa bir zaman içerisinde ilk kilisede çok etkin ve saygıdeğer bir önder konumuna geldi (Elçilerin İşleri 12:17, 21:18, Galatyalılar 1:19, 2:9). İlk kilise tarihçisi Eusebius'a göre Yakup Yeruşalim Kilisesi'nin seçilmiş ilk 'episkoposu', yani gözetmen ve önder. Yeruşalim halkı arasında o kadar saygın bir kişiydi ki ona 'Doğrucu Yakup' lakabını vermişlerdi. Eski tarihçiler onu son derece dürüst, Tanrı'ya adanmış ve tapınakta durmadan halkı için dua eden biri olarak betimler. Yeruşalim Kilisesi'ne uzun ve zorlu bir süreçte önderlik yaptıktan sonra M.S. 62 yılında Fısıh Bayramı esnasında Yahudiler'in bir önderi onu tapınağın yüksek bir noktasına çıkartıp İsa'yı inkâr etmesini emretmişti. Doğrucu Yakup hiç tereddüt etmeden Mesih İsa'yı yüksek sesle Tanrı Oğlu olarak ikrar etti. Öfkeden kuduran Yahudiler onu yukarıdan aşağı attılar, ama halen yaşıyordu. Sonra onu taşa tutup sopayla canına kıydılar. Ama ilginç bir şey oldu. Ölümünden sonra Yeruşalim'de korkunç ve doğaüstü olaylar

yaşanmaya başlandı. Daha sonra Roma orduları şehre bastılar ve Mesih'in yıllar önce söylediği gibi Tapınağı tümünden yıktılar. Bunu gören birçok Yahudi 'Doğrucu Yakup'a yaptıklarımızdan dolayı bunlar başımıza geldi' diyordu.

OKUYUCU – Mektubun başında Yakup "Dağılmış olan 12 oymağa" yazdığını belirtiyor. Anlaşılan bu mektubu özellikle Yahudi memleketi dışında bulunan imanlılara yönelik yazıyor. Tabii ki Hıristiyan Yahudiler'i kast ediyor. Bunlar özellikle İstefanos'un şehitliği ardından Saul'la başlanan büyük zulüm dalgası sonucunda Roma imparatorluğunun farklı yerlerine dağıldılar. Ondan sonra baskıların ve zorlukların ardı arkası kesilmedi o yüzden Mesih'in kiliseleri başka şehirlerde çoğalırken Yeruşalim Kilisesi hep sıkıntılarla boğuştu. Kilise önderi olan Yakup da iyi bir çoban olarak sadece şehrinde kalan imanlılara değil dağılmış kardeşlere de yürek taşıyor ve bu mektup aracılığıyla onları imanda pekiştirmeye çalışıyor. En büyük iteği imanlıların nereye giderseler gitsinler İsa Mesih'in öğrettiği yoldan sadık bir şekilde yürümelerini sağlamaktır.

TASLAK

- İmanın Denenmesi – (1:1-18)**
- Denenmenin amaçları (1:1-12)**
- Denenmenin kaynağı (1:13-18)**
- İmanın Uygulanması – (1:19-5:6)**
- İman itaat eder (1:19-27)**
- İman ayırım yapmaz (2:1-13)**
- İman eyleme geçer (2:14-26)**
- İman dilini dizginler (3:1-12)**
- İman bilgece davranır (3:13-18)**
- İman alçakgönüllüdür (4:1-12)**
- İman güven verir (4:13-5:6)**
- İmanın Zaferi – (5:7-20)**
- Sabırla Mesih'i beklemek (5:7-12)**
- Kardeşler için dua etmek (5:13-18)**
- Kardeşleri günahattan kurtarmak (5:19-20)**

İMANIN DENENMESİ

Yakup 1:1-18

1 Tanrı'nın ve Rab İsa Mesih'in kulu ben Yakup, dağılmış olan on iki oymağa selam ederim.

2 Kardeşlerim, çeşitli denemelerle yüz yüze geldiğinizde bunu büyük sevinçle karşılayın.

3 Çünkü bilirsiniz ki, imanınızın sınanması dayanma gücünü yaratır.

4 Dayanma gücü de, hiçbir eksiği olmayan, olgun, yetkin kişiler olmanız için

tam bir etkinliğe erişsin.

5 *İçinizden birinin bilgelikte eksiği varsa, herkese cömertçe, azarlamadan veren Tanrı'dan istesin; kendisine verilecektir.*

6 *Yalnız hiç kuşku duymadan, imanla istesin. Çünkü kuşku duyan kişi rüzgarın sürükleyip savurduğu deniz dalgasına benzer.*

7-8 *Her bakımdan değişken, kararsız olan kişi Rab'den bir şey alacağını ummasın.*

9-10 *Düşkün olan kardeş kendi yüksekliğiyle, zengin olansa kendi düşkünlüğüyle övünsün. Çünkü zengin kişi kır çiçeği gibi solup gidecek.*

11 *Güneş yakıcı sıcakıyla doğar ve otu kurutur. Otun çiçeği düşer, görünüşünün güzelliği yok olur. Zengin de bunun gibi kendi uğraşları içinde kaybolup gidecektir.*

12 *Ne mutlu denemeye dayanan kişiye! Denemeden başarıyla çıktığı zaman Rab'bin kendisini sevenlere vaat ettiği yaşam tacını alacaktır.*

13 *Ayartılan kişi, «Tanrı beni ayartıyor» demesin. Çünkü Tanrı kötülükle ayartılmadığı gibi kendisi de kimseyi ayartmaz.*

14 *Herkes kendi arzularıyla sürüklenip aldanarak ayartılır.*

15 *Sonra arzu gebe kalır ve günah doğurur. Günah olgunlaşınca da ölüm getirir.*

16 *Sevgili kardeşlerim, aldanmayın!*

17 *Her nimet, her mükemmel armağan yukarıdan, kendisinde değişkenlik ya da döneklik gölgesi olmayan Işıklar Babası'ndan gelir.*

18 *O, yarattıklarının bir anlamda ilk meyveleri olmamız için bizleri kendi isteği uyarınca, gerçeğin bildirisiyle yaşama kavuşturdu.*

AÇIKLAMA: Yoğun baskıdan dolayı birçok yere dağılmış bulunan Mesih imanlılarına yazan Yakup mektubuna şaşırtıcı bir cümleyle başlar: 'Kardeşlerim, çeşitli denemelerle yüz yüze geldiğinizde bunu büyük sevinçle karşılayın!' Nasıl yani? Sıkıntı çekerken sevinmek mümkün mü? Evet! İncil'in bir çok yerinde aynı mesajla karşılaşırız. En başta İsa Mesih uğruna zulüm gördüğümüzde sevinmemiz gerektiğini söyledi (Matta 5:11-12). Daha sonra Yahudi yetkililerinden dayak yiyen elçilerin büyük bir sevinçle evlerine döndüklerini okuyoruz (Elçilerin İşleri 5:41). Hapisten yazan Elçi Pavlus'un da her durumda yetinmeyi öğrendiğini belirtir (Filipililer 4:11-13). Aynı şekilde Elçi Petrus Mesih uğruna acı çeken imanlıları kendilerini çok mutlu saymayı çağırır (1.Petrus 4:12-19). Ama neden? Aslında pek çok nedeni var. Öncelikle bizim için canını veren Mesih uğruna bir nebze de olsa acı çekmek büyük bir onur ve şereftir. Bu açıdan Mesih'in acılarına ortak olmaya layık görülme çok büyük bir ayrıcalıktır. Aynı zamanda bunun sonucunda Rab'bin vaat ettiği yüceliği ve ödüllere de kavuşacağımızı biliyoruz. Bu ayetlerde Yakup bunun başka bir yönünü de vurgular. Dediğine göre Mesih uğruna sıkıntılara sevinçle katlandığımızda imanımızın sınanması sonucunda dayanma gücümüz de artar (Romalılar 5:1-5). Dayanma gücümüzün artması sonucunda da daha olgun ve yetkin birer imanlı oluyoruz. Evet bu bir gerçek ki

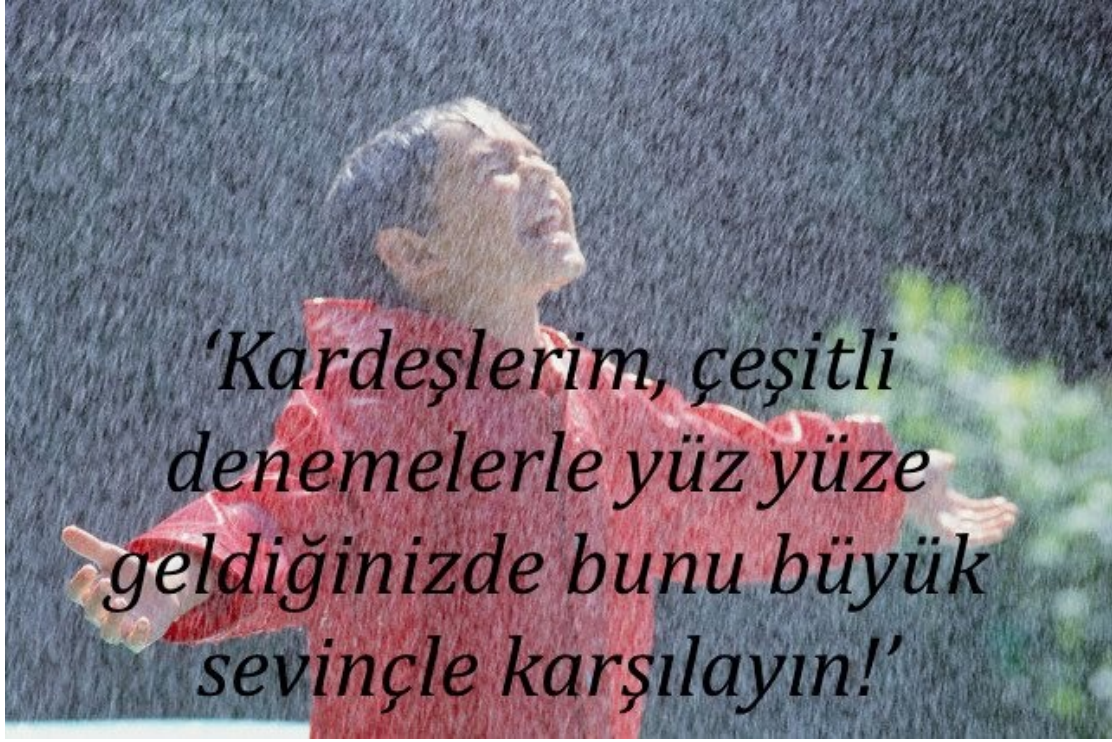
sıkıntılar hayatımıza çok şey katar, en önemlisi Rab'be daha çok güvenmemizi sağlar. Bu yüzden en ağır denemelerden geçerken bile Rab sayesinde sevinebiliriz (2.Kortinliler 12:7-10).

Yakup'un belirttiği gibi imanımızın denenmesine izin veren Tanrı'nın esas amacı, daha güçlü ve yetkin bir imana sahip olmamızı sağlamaktır. Ne var ki deneme esnasında bazen Rab'bin hikmetine güvenmekte zorlanabiliriz. Göksel Babamız'ın bizim zor anlar yaşamamıza neden izin verdiğini anlamadığımız için bazen O'nun yüce sevgisini bile sorgulamaya başlayabiliriz. Aslında bu tepki gayet normaldir. Eski Antlaşma'da büyük denemelerle boğuşan Eyüp'ün benzerini yaşadığını görebiliriz. Ama Yakup bu durumda ne yapacağımızı söyler: İmanla Rab'den açıklamasını iste! Evet o anda içinden çıkamadığımız durumun sebebini anlamak için Rab'den anlayış rica edebiliriz. Ancak dediğine göre, bunu Rab'den içten bir imanla talep etmeliyiz. Tanrı eninde sonunda bize bu hikmetiyle donatacaktır.

Yaşadığımız zorlukların büyük çoğunluğu maddi sıkıntılardan kaynaklanır. Yakup'un bu konudaki bakış açısı bizi şaşırtabilir. Bolluk içinde yaşayan imanlıya, düşkünlüğüyle övünmeyi buyurur, yoksul imanlıyı da yüksekliğiyle övünmeye davet eder. Ne demek istiyor? Mesih'in de öğrettiği gibi, insanın gerçek serveti banka hesabında bulunun para değildir. Asıl zenginliğimiz Rab'bin huzurunda biriktirdiğimiz ruhsal hazinedir (Matta 6:19-21). Bu açıdan baktığımızda varlıklı kişi alçakgönüllülük konusunda zengin olmaya gayret etmeli. Fakir kişi de Rab'bin gözündeki değerini düşünerek bu dünyanın yalancı serveti peşinden koşmamalı. Neticede, maddi olarak bu dünyada kazanabileceğimiz her şey burada kalıp çürüyecektir (1.Yuhanna 2.15-17). O yüzden Yakup okurlarını Rab'bin kendisine sadık kalanlara vaat ettiği yaşam tacına odaklanmaya davet eder.

Bazen yaşadığımız denemeler bir tür ayartmaya dönüşebilir. Peki aralarındaki fark nedir? Rab imanımızın pekişmesi için sıkıntılarla denenmemize izin verir. Fakat, aynı sıkıntılardan yola çıkarak İblis'in başka bir maksadı var. Şeytan, yaşadığımız zorluklardan dolayı bizi Tanrı'ya başkaldırmaya teşvik eder.

Yani, yaşadığımız bir olaydan iki farklı sonuç olabilir; Ya Tanrı'ya güvenerek sıkıntılardan daha güçlü bir imanla çıkabiliriz, ya da kendi benliğimize uyarak imanımız büyük zarar görebilir. İşte böyle bir denemeden geçerken Tanrı'yı bizi günaha teşvik etmekle suçlamamaya dikkat etmeliyiz. Bazılarının sandığı gibi Tanrı'dan hem iyilik hem de kötülük kaynaklanmaz. Göksel Babamız yüzde yüz iyidir ve O'ndan her zaman iyilik gelir. Zaman zaman dünyanın sıkıntılarıyla denenmemize izin verirken bile amacı bizim kendisine daha yakın olup imanda güçlenmemizdir. İşte bu yüzden durum ne olursa olsun her zaman Rab'de sevinebiliriz (Filipililer 4:4).

ETKİN UYGULAYICI

Yakup 1:19-27

19 *Sevgili kardeşlerim, şunu aklınızda tutun: Herkes dinlemekte çabuk, konuşmakta yavaş, öfkelenmekte de yavaş olsun.*

20 *Çünkü insanın öfkesi Tanrı'nın istediği doğruluğu sağlamaz.*

21 *Bunun için, her türlü pislîği ve her tarafa yayılmış olan kötülüğü üstünüzden sıyrıp atarak, içinize ekilmiş, canlarınızı kurtaracak güçte olan sözü alçakgönüllülükle kabul edin.*

22 *Tanrı sözünü yalnız duymakla kalmayın, sözün uygulayıcıları da olun. Yoksa kendinizi aldatmış olursunuz.*

23 *Çünkü sözün dinleyicisi olup da uygulayıcısı olmayan kişi, aynada kendi doğal yüzüne bakan kişiye benzer.*

24 *Kendini görür, sonra gider ve nasıl bir kişi olduğunu hemen unuttur.*

25 *Oysa mükemmel yasaya, özgürlük yasasına yakından bakıp ona bağlı kalan, unutkan dinleyici değil de etkin uygulayıcı olan kişi, yaptıklarıyla mutlu olacaktır.*

26 *Dindar olduğunu sanıp da dilini dizginlemeyen kişi kendini aldatır. Böylesinin dindarlığı boştur.*

27 *Baba Tanrı'nın gözünde temiz ve kusursuz dindarlık, kişinin sıkıntı çeken öksüzler ve dullarla ilgilenmesi ve kendini dünyanın lekelemesinden korumasıdır.*

AÇIKLAMA: Her gün Rab'bin yolunda yürümek neye benzer? Bunun için Yakup kolayca ezberlememiz için bize bir atasözü yazar: *'Herkes dinlemekte çabuk, konuşmakta yavaş, öfkelenmekte de yavaş olsun.'* Bunu bir kaç defa tekrarlayıp belleğin. Aslında bu atasözündeki üç satır mektubun devamını özetler ve bir tür taslak oluşturur. Birinci ve ikinci bölümde Rab'bin sözünü nasıl dinleyip

uygulayacağımızı anlatır. Üçüncü bölümde dilimizin ne denli tehlikeli olduğunu vurgular. Dördüncü bölümde de içimizdeki öfkeyi nasıl yeneceğimizi gösterir. Bizler, ne yazık ki, genellikle bu atasözünün tam tersini yaparız; dinlemekte yavaş, konuşmakta ve öfkelenmekte oldukça hızlı davranırız. Fakat Mesih'le beraber yürümek istiyorsak o zaman onun tutumunu takınmamız gerek: O yumuşak huylu ve alçakgönüllüdür (Matta 11:29). İşte bunda en büyük düşmanımız dilimiz ve öfkemizdir. Ne var ki, Yakup'un dediği gibi, hiddetlendiğimiz zaman Tanrı'nın doğruluğu değil sadece kendi egomuzu ön plana çıkartırız. Bu şekilde Mesih'i izlememiz mümkün değil. Bunun yanı sıra vazgeçmemiz gereken daha bir sürü kötü alışkanlık da var. Geçmiş hayatımızdan kalan pek çok ahlaksız ve sağlıksız şeylerin hepsinden sıyrılıp kurtulmamız için Rab'den yardım dilemeliyiz (Koloseliler 3:5-11). Onların yerine yüreğimize ekilen Tanrı'nın sözünü büyötmeye özen göstermeliyiz. Burada Rab'bin sözünü kabul etmekten kastı sadece, 'Evet, İsa'yı kabul ediyorum' demek değil, ilerleyen paragrafta gördüğümüz gibi bu sözün etkin birer uygulayıcısı da olmak gerek.

Şimdi küçük bir test yapalım: Geçen hafta kilisede duyduğunuz vaazın ana hatlarını yada temel konusunu hatırlıyor musunuz? Büyük olasılıkla hatırlayamıyorsunuz, değil mi? Merak etmeyin çoğumuz aynı sorunu yaşıyoruz. İşte bu acı bir gerçek ki dinlemekte pek iyi değiliz. Duyduklarımız bir kulaktan girip öbüründen uçup gidiyor. Tabi iyi dinlemediğimiz için çoğu zaman uygulamaya gelince daha da kötüyüz. Hatta bazen öğretileni iyi dinlese de yine de uygulamaya gelince çok tembel ve tutarsız davranırız. Yakup'a göre böyle davrandığımızda kendi kendimizi aldatmış oluyoruz. Çok olgun bir imanlı olduğumuzu sanabiliriz çünkü inancımız hakkında çok şey biliyoruz ama hayatımıza yansımada korkunç bir ikiyüzlülüğe sürükleniyoruz demek. Çünkü doğru bildiklerimiz ile davranışlarımız arasında gittikçe büyüyen korkunç bir boşluk oluşuyor. İlginç tarafı bizden başka herkes bunu çok net bir şekilde görüyorken bizler çoğu zaman farkında bile değiliz. Yakup bu durumu aynaya bakan bir kişiye benzetir. Çoğumuz ilk kalktığımızda aynaya bir göz atarız, bazısı daha fazla bakar. Niçin? Çünkü geceyin saçımız dağılmış veya suratımızda istenmeyen bazı durumlar gelişmiş olabilir. Tabi karşılaştığımız manzaraya göre gerekli müdahale yapmaya gayret ediyoruz. Bu konuda bayanlar erkeklerden daha marifetlidir genellikle. Ama düşünün ki adamın biri aynadaki oldukça kötü hale gelmiş suratını gördükten sonra hiç aldırmadan ve müdahale etmeden kapıdan çıkıp işe gider! Bu duruma ne deriz? Komik mi trajik mi? Yani, adamın müdahale etmeye niyeti yoksa neden aynaya bakıyor ki? Bu benzetmede ayna Rab'bin Sözü'dür ve bakan adam da hepimizin ruhsal halini temsil eder. Tanrı'nın Kelamı'nı açıp okuyoruz ama çoğumuz gerekli düzeltmeler yapmadan kapatıp gidiyoruz. Kutsal Kitap ayna gibi bize eksikliklerimizi ve fazlalıklarımızı gösterir ama müdahale etmek bize kalmıştır. Yakup'un dediğine göre gerçek anlamda özgür ve mutlu olmak istersek o zaman Rab'bin bize gösterdiği durumlara gerekli müdahale yapmalıyız. İşte o zaman sadece dinleyici değil, etkin birer uygulayıcı da olacağız.

Yakup'un bu mektubunu okuyan Yahudi kardeşleri arasında oldukça dindar kesilen bazı kişi de vardı mutlaka. Onlar Rab'bin Yasası'nı ve Mesih'in buyruklarını çok ciddi alıp çoğu zaman harfiyen uygulamaya özen gösterirlerdi. Fakat Yakup onlara Tanrı'nın kuru dindarlıktan öte samimi ve merhametli bir hayat arzuladığını belirtir. Buna göre gerçek dindarlıkta dilimizi dizginlemek, mazlumlara yardım etmek ve dünyanın pislüğünden arınmak gibi temel unsurlar olması gerek. Burada özellikle yardıma muhtaç olarak öksüzler ve dulları dile getirmesi dikkatimizi çeker. Çoğu zaman sokakta yürürken bizden para dileyen pek çok farklı kişiye rastlayabiliriz. Hangisine yardım edelim? Rab'bin Sözü'ne göre öncelikle gerçek anlamda yardıma muhtaç öksüz ve dul kalmış insanlara el uzatmamız gerektiğini gösterir (1.Timoteos 5). Sonuç olarak Rab'be olan sevgimiz lafta kalmamalı, ister kendi hayatımızda kutsal buyruklarını uygulamak olsun, ister muhtaç insanlara yardım etmek olsun, doğru bildiklerimizi uygulamaya geçirmek için tez canlı davranmalıyız.

*HERKES
dinlemekte çabuk
konuşmakta yavaş
öfkelenmekte de yavaş
olsun. Yakup 1:19*

AYRIMCILIĞA HAYIR!

Yakup 2:1-13

1 *Kardeşlerim, yüce Rabbimiz İsa Mesih'e iman edenler olarak insanlar arasında ayırım yapmayın.*

2-4 *Toplandığınız yere altın yüzüklü, şık giyimli bir adamla kirli giysiler içinde yoksul bir adam geldiğinde, şık giyimliye ilgiyle, «Sen şuraya, iyi yere otur», yoksula da, «Sen orada dur» ya da «Ayaklarımın dibine otur» dersiniz, aranızda ayırım yapmış, kötü düşünceli yargıçlar gibi davranmış olmuyor musunuz?*

5 *Dinleyin, sevgili kardeşlerim: Tanrı, bu dünyada yoksul olanları imanda zenginleşmek ve kendisini sevenlere vaat ettiği egemenliğin mirasçıları olmak üzere seçmedi mi?*

6 *Ama siz yoksulun onurunu kırdınız. Sizi sömüren zenginler değil mi? Sizi*

mahkemelere sürükleyen onlar değil mi?

***7** Ait olduğunuz Kişi'nin yüce adına küfreden onlar değil mi?*

***8** «Komşunu kendin gibi seveceksin» diyen Kutsal Yazı'ya uyararak Kralımız Tanrı'nın Yasası'nı gerçekten yerine getiriyorsanız, iyi ediyorsunuz.*

***9** Ama insanlar arasında ayırım yaparsanız, günah işlemiş olursunuz; Yasa tarafından, Yasa'yı çiğnemekten suçlu bulunursunuz.*

***10** Çünkü Yasa'nın her dediğini yerine getirirse de tek konuda ondan sapan kişi bütün Yasa'ya karşı suçlu olur.*

***11** Nitekim «Zina etmeyeceksin» diyen, aynı zamanda «Adam öldürmeyeceksin» demiştir. Zina etmez, ama adam öldürürsen, Yasa'yı yine de çiğnemiş olursun.*

***12** Özgürlük Yasası'yla yargılanacak olanlar gibi konuşup davranın.*

***13** Çünkü yargı merhamet göstermeye karşı merhametsizdir. Merhamet yargıya galip gelir.*

AÇIKLAMA: Günümüzde oldukça kozmopolit bir dünyada yaşıyoruz. Evimizden hiç çıkmasak da televizyon, internet sayesinde gün içinde dünyanın her yerinden insanlarla tanışabiliyoruz. Bir çok farklı kültür, yemek, giyim kuşam, örf ve adetle karşılaşılıyor ama nedense içimizdeki ayrımcılığa son veremedik. Hala kendimize yakın gördüğümüzü kayırıyoruz ve başkalarını hor görüyoruz. Ama neden? Neden özellikle mazlumlara daha çok merhamet göstermiyoruz? Aynı televizyondan ne kadar zorluk çektiklerini görebiliyoruz ama nedense yüreğimiz nasır bağlamış durumundadır. Bu ayrımcılığın kökü esas egomuza dayanıyordur. Ne yazık ki, Mesih'e inandıktan sonra bile, bu ayrımcılık da kendiliğinden kaybolmuyor, onu kökten kazımak için ayrıca çalışmamız gerek. Çünkü ister etnik bakımından olsun ister ekonomik açıdan olsun ya da her hangi bir nedenden ötürü hayatımızda en ufak bir ayrımcılık söz konusu iken gerçek anlamda tüm dünyayı seven ve tüm herkes için canını veren İsa Mesih'i izlediğimizi söyleyemeyiz.

Yakup bu mektupta imanımızın temeli ilkelerine ters düşen bir çok konuya değiniyor ve ayrımcılık bunlardan bir tanesidir. Aslında bizim için ayrımcılık muhtemelen 'büyük günahlar' listesine girmiyor ama Rab'in Sözüne göre böyle değildir, yani günahlar arasında ayrımcılık yapılmaz. Şimdi Yakup belki hepimizin bir zamanlar yaşadığımız bir olayı anlatır. Kilise toplantısına iki kişi girer, biri çok bakımlı ve zenginken öbürü ise çok berbat durumda fakir biridir. Doğal olarak bu manzara karşısında kime yöneliyoruz? Dürüst olursak çoğu zaman fakir olandan kaçınıyoruz, daha varlıklı ve tertipli vatandaşa özen gösteririz. Hatta kendi içimizde şöyle hesap da yaparız: *Şimdi bu dilenci herhalde para için geldi o müjdeyi hiç anlamaz zaten. Ama bu zengin ise akıllı birine benziyor, iman ederse topluluğumuza iyi destek çıkar...* Bu durumda Yakup bize haklı olarak 'kötü düşünceli yargıçlar' adını koyar. Yani biz kim oluyoruz da birinin öbüründen daha iyi ya da daha 'ümit verici' bir insan olduğuna karar verelim? Bizim bu durumda yaptığımız 'yargı' da oldukça mantıksızdır aynı zamanda. Çünkü dünya düzenine baktığımızda en çok kimden yakınırız? Fakirleri ezen zenginlerden değil mi? Evet! Genellikle Tanrı'ya

karşı diklenen ve imanlılara zulmeden kişiler güçlüler değil mi? Evet! O halde bizim aramıza geldiklerinde neden birden onların ayaklarına kapanıyoruz. Aslında bunu yaparak Yakup'un dediği gibi biz de mazlumların onurunu kırmış oluyoruz. Oysa ki Mesih'in de öğretisine baktığımızda en çok kimleri onurlandırdığına dikkat edelim. İsa'nın 'Ne mutlu' diye başlayan dağdaki vaazına baktığımızda en çok mazumlara dikkat çektiğini görebiliyoruz (Matta 5). Mesih'in genel hizmetini de gözlemlediğimizde özellikle ezilen halktan yana olduğunu fark edebiliyoruz.

Aslında burada esas mesele şu ki başta değindiğimiz gibi ayrımcılık içeren durumları çok ciddi almıyoruz, hatta günah demekten de kaçınıyoruz. Günah bizim için adam öldürmek ya da zina etmek gibi durumlar için kullanılan ağır bir ithamdır. Oysaki, Yakup'un da belirttiği gibi günah Tanrı'nın Yasası'na karşı gelmektir. Bu anlamda Rab'bin kutsal iradesine uymayan her şey günahdır, çünkü Tanrı bize verdiği yasaların arasında ayırım yapmaz. Aslında Rab'bin buyruklarını ayrı ayrı görmek yerine bir bütün olarak görmekte fayda var. Böylece küçük büyük demeden her hangi bir buyruk çiğnediğimiz zaman aslında tümünü yıkmış oluyoruz. Benzer şekilde günümüzde de cezaevine giren insanlar ülkemizin tüm yasalarını çiğnediler diye değil, bir iki tanesini çiğnedikleri için içeri giriyor. Ama biri, 'Bizler Mesih inanlıları olarak, Musa'nın Yasası'na bağlı değiliz artık!' diye itiraz edebilir. Doğru. Fakat Tanrı'nın temel ilkeleri değişmemiştir ve bunlar Mesih'in bize buyurduğu 'Altın Kural'da şöyle özetlenmiştir: 'Komşunu kendin gibi seveceksin'. Yakup buna 'Özgürlük Yasası' ismini verir. Neden? Çünkü Mesih'in bu sözüne bağlı kaldığımız sürece bizler gerçek anlamda özgür olacağız. Ama başkalarını yargılayarak yüreğimizi nasırlaştırırsak aslında kendimize çok büyük bir yargı biriktiriyoruz. Esas İsa Mesih bizi günahın nihai yargısından kurtarmak için nasıl merhamet gösterdiyse bizler de önümüze gelen herkesi ayrımcılık yapmadan merhametle karşılamalıyız.

İMAN VE EYLEM

Yakup 2:14-26

14 *Kardeşlerim, bir kimse iyi eylemleri yokken iman olduğunu söylerse, bu neye yarar? Böylesi bir iman onu kurtarabilir mi?*

15-16 *Bir erkek ya da kız kardeş çıplak ve günlük yiyecekte yoksunken, içinizden biri ona, «Esenlikle git, ısınmanı, doymanı dilerim» der, ama beden*

gereksindiklerini vermezse, bu neye yarar?

17 *Bunun gibi, tek başına eylemsiz iman da ölüdür.*

18 *Ama biri şöyle diyebilir: «Senin imanın var, benimse eylemlerim.» Eylemlerin olmadan sen bana imanını göster, ben de sana imanımı eylemlerimle göstereyim.*

19 *Sen Tanrı'nın bir olduğuna inanıyorsun, iyi ediyorsun. Cinler bile buna inanıyor ve titriyorlar!*

20 *Ey akılsız adam, eylem olmadan imanın yararsız olduğuna kanıt mı istiyorsun?*

21 *Atamız İbrahim, oğlu İshak'ı sunağın üzerinde Tanrı'ya adama eylemiyle aklanmadı mı?*

22 *Görüyorsun, onun imanı eylemleriyle birlikte etkindi; imanı eylemleriyle tamamlandı.*

23 *Böylelikle, «İbrahim Tanrı'ya iman etti, böylece aklanmış sayıldı» diyen Kutsal Yazı yerine gelmiş oldu. İbrahim'e de Tanrı'nın dostu dendi.*

24 *Görüyorsunuz, insan yalnız imanla değil, eylemle de aklanır.*

25 *Aynı biçimde, ulakları konuk edip değişik bir yoldan geri gönderen fahişe Rahav da bu eylemiyle aklanmadı mı?*

26 *Ruhsuz beden nasıl ölüyse, eylemsiz iman da ölüdür.*

AÇIKLAMA: Yakup'un burada yazdığı sözler asırlarca yanlış anlaşılmıştır. Bazısı İncil'in '*İnsan yalnızca imanla kurtulur*' temel ilkesine aykırı olduğunu ileri sürmüştür. Hatta bazısı Yakup'un bu konuda 'imanla aklanma' öğretisini savunan Elçi Pavlus'a karşı geldiğini iddia etmiştir. İncimizin son derece önemli bu hususunda acaba İncil'de bir çelişki mi var? Kesinlikle hayır. Aslına bakarsak hem 'iman' ilkesini savunan Pavlus hem de 'eylem' tarafını vurgulayan Yakup, öğretilerini Eski Antlaşma'dan aynı emsale yani İbrahim'in hayatına dayandırır. Gerçek şu ki Yakup insanın imanla kurtulduğunu hiç inkâr etmiyor ancak burada insanı kurtaran imanın içeriğine veya kalitesine ışık tutmaya çalışıyor. Yakup özellikle imanlıym deyip Mesih'in temel öğretilerine aykırı yaşayan kişileri hedef alıyor. Onun için sözden bir iman boş ve yararsızdır. Benzer şekilde Pavlus aynısını bir çok yerde savunur: *Lütuf çoğalsın diye günah işlemeye devam mı edelim? Kesinlikle hayır!* (Romalılar 6:2). Gerçek bir imanın Kutsal Ruh'un işleyişiyle hayatımızı tümünden yenileyen bir olgu olduğu ile ilgili daha bir çok sözü vardır (Efesliler 4:17-24). Sonuç olarak hem Yakup hem de Pavlus esas Mesih'in öğretisini devam ettiriyorlardı. İsa, '*Beni seviyorsanız, buyruklarımı yerine getirin*' dedi (Yuhanna 14:15). Aynı şekilde, ağacı meyvesinden tanıyacaksınız, dedi, yani gerçek bir iman verimsiz olamaz (Matta 7:15-20).

Yakup, insanı kurtaran gerçek imanın Mesih'e yaraşır eylemlerle kendini gösterdiğini savunur. Günlük hayattan bir örnek verir: Ciddi ihtiyacı olan birini görüp de merhamet göstermek yerine sadece 'Rab seni bereketlesin' diyerek geçiştirebiliyorsak o zaman oturup imanımızı sorgulamalıyız. Çünkü yüreğimizdeki iman bizi harekete geçirmiyorsa belki yüreğimiz boştur demek. Yani, imanımız

sadece güzel sözlerden ibaret olup doğru eylemlere yol açmıyorsa, ciddi bir sorunumuz var demektir. Bazısı, ben imanımı farklı yansıtırım diye itiraz edebilir. Ama Yakup eylem olmadan imanlı olduğumuzu söylemenin son derece saçma olduğunu belirtir, çünkü gerçek iman eylemlerinden belli olur. Sonra Şeytan'dan ilginç bir örnek daha verir. Biliyor musunuz, tüm kötülüğün çıkış noktası ve abidesi olan İblis bile Tanrı'nın varlığını inkâr etmiyor, edemez. Ona hizmet eden cinler arasında da ateist ya da agnostik yoktur. Hepsi Tanrı'ya inanıyor ama kurtulmayacaklarından eminiz. Demek ki sadece inanıyorum demek yeterli değil.

Sonra Yakup, Yahudiler'in ünlü iman atası olan İbrahim'i gündemine alır. Pavlus'un bir çok yerde savunduğu gibi İbrahim iman ederek aklandı (Romalılar 4). Fakat İbrahim'in bu imanı sadece boş bir laf olmadığını nereden biliyoruz? Çünkü yıllar sonra Rab imanı doğrultusunda İbrahim'e nihayet bir oğul verdiğinde ve onu kendisine bir sunu olarak vermesini buyurarak imanını sınıadığı zaman İbrahim hiç tereddüt etmeden oğlunu sunağa koyarak bıçağı çekti. İşte o anda Rab gökten şöyle seslendi: *'Şimdi Tanrı'dan korktuğunu anladım, biricik oğlunu benden esirgemedin.'* (Yaratılış 22). İşte yıllar önce yaptığı iman ikrarının gerçekten samimi ve içten olduğunu buradan anlıyoruz. Yakup bu noktada İbrahim'in *'imanı eylemleriyle birlikte etkindi; imanı eylemleriyle tamamlandı'* der. Gördüğümüz gibi Yakup imandan başka bir kurtuluş yolu tarif etmiyor, yalnızca gerçek bir imanın uygun eylemlerle doğrulanıp tamamlandığını öğretiyor. Sonra bir örnek daha verir, bu da vaat edilen toprağa girmek üzere İsrail'in adamlarını kayıran fahişe Rahav ile ilgilidir. Adamlar Eriha'yı gözlemlemek için şehre geldiler ama son anda yakalanmamak için Rahav'ın evine sığındılar. Onları ilk defa gören ama aslında içten Tanrı'ya özlem duyan bu kadın onları yetkililere teslim etmek yerine büyük bir risk alarak onları sakladı ve sonra sağ salim gönderdi (Yeşu 2). Kadın bu şekilde imanını eylemleriyle pekiştirmiş oldu. Sonuç olarak, Yakup burada insanı kurtaran imanın sadece lafta değil eylemde de kendini göstermesi gerektiğini vurgular. Bu anlamda Pavlus'un da vurguladığı gibi iman ve itaat hep birlikte yürümesi gerek (Romalılar 1:5). Evet, yalnızca imanla kurtuluyoruz ama bu öyle bir iman ki bizi boş ve verimsiz bir hayata değil iyi işlerle dolu Mesih'i yücelten bir yaşantıya sevk etmelidir (Efesliler 2:8-10).

DİLİN GÜCÜ

Yakup 3:1-12

1 *Kardeşlerim, biz öğretmenlerin daha titiz bir yargılamadan geçeceğini biliyorsunuz; bu nedenle çoğunuz öğretmen olmayın.*

2 *Çünkü hepimiz çok hata yaparız. Sözleriyle hata yapmayan kimse, bütün bedenini de dizginleyebilen yetkin bir kişidir.*

3 *Bize boyun eğmeleri için atların ağızına gem vururuz, böylece bütün bedenlerini yönlendiririz.*

4 *Düşünün, gemiler de o kadar büyük olduğu, güçlü rüzgarlar tarafından sürüklendiği halde, dümencinin gönlü nereye isterse küçücük bir dümenle o yöne çevrilirler.*

5 *Bunun gibi, dil de bedenün küçük bir üyesidir, ama büyük işlerle övünür. Düşünün, küçücük bir kıvılcım koca bir ormanı tutuşturabilir.*

6 *Dil de bir ateş, bedenimizin üyeleri arasında bir kötülük dünyasıdır. Bütün varlığımızı kirletir. Cehennemden alevlenmiş olarak yaşamımızın gidişini alevlendirir.*

7 *İnsan soyu, her tür yabani hayvanı, kuşu, sürüngeni ve deniz yaratığını evcilleştirmiş ve evcilleştirmektedir.*

8 *Ama dili hiçbir insan evcilleştiremez. Dil öldürücü zehirle dolu, dinmeyen bir kötülüktür.*

9 *Dilimizle Rab'bi, Baba'yı överiz. Yine dilimizle Tanrı'ya benzer yaratılmış insana söveriz.*

10 *Övgü ve sövgü aynı ağızdan çıkar. Kardeşlerim, bu böyle olmamalı.*

11 *Bir pınar aynı gözden tatlı ve acı su akıtır mı?*

12 *Kardeşlerim, incir ağacı zeytin ya da asma incir verebilir mi? Bunun gibi, tuzlu su kaynağı tatlı su veremez.*

AÇIKLAMA: İmanlının en önemli hedeflerinden biri söyledikleri ile yaptıkları arasında çelişkiye düşmemek olmalı. Yakup bu mektupta bizi her yönden tutarlı ve istikrarlı bir hayata davet etmektedir. Mesih'e inanıyorum diyorsak o zaman O'nun dediklerini hayatımızda güzel bir şekilde sergilemeliyiz. Ama bir açığımız varsa emin olun er ya da geç ortaya çıkacaktır. Genellikle bizi ilk ele veren de dilimiz olacaktır çünkü işlediğimiz çoğu günah ağızımızın kapısından çıkar. Mesih'in de belirttiği gibi, esas insanı kirleten iç varlığının yansıması olan ve ağızdan çıkan sözlerdir (Matta 15:18). O yüzden kendimizi günahattan arındırmak istiyorsak öncelikle dilimizden başlamamız gerek. İlerleyen ayetlerde, Yakup çenemizin korkunç gücünü göstermeye başlayacaktır. Ama öncelikle öğretmen olmanın ne büyük bir sorumluluk taşıdığını vurgular. Kilisede olsun, seküler okullarda olsun, insanlar her zaman öğretmen konumunda olan kişilere büyük saygı duyarlar. Ağızlarından çıkan sözlere çok dikkat ederler çünkü onlar 'bilir' kişilerdir. Ancak şöyle bir gerçek de var ki çoğu öğretmen çok güzel şeyler aktarıırken bunları kendi hayatında uygulamıyor. Bundan dolayı bazısı, 'Dediğimi yap ama yaptığımı yapma' uyarısını yapar. Ama ruhsal anlamdan öğretmenlik yapacak kişilerde ve aslında her imanlının hayatında böyle bir çelişki söz konusu olmamalı. Yaptıklarımızla söylediklerimiz bir olmalı.

Yakup'un belirttiği gibi insan en çok diliyle hata yapar. Şu küçücük dilimize bir dur diyebilsek hayatımız ne kadar farklı olurdu! Kral Süleyman şöyle derdi: '*Çok konuşanın günahı eksik olmaz, sağduyulu kişiye dilini tutar*' (Süleyman'ın Özdeyişleri 12:19). Evet, dilimizi tutmayı öğrenebilsek gerçek anlamda yetkin olmuş oluruz. Ama her nedense bedenimizin en küçük üyelerinden biri bu yaramaz dilimiz bize hep sorun yaratıyor. Yakup dilin çok küçük olmasına karşın ne kadar etkili olduğunu gösteren bazı örnek verir. Örneğin, ata bindiğimiz zaman onu zapt etmek için ağızına gem vururuz. Diline değen küçük demir parçası sayesinde koskoca atı yönlendirebiliriz. Benzer şekilde denizin dalgalarına meydan okuyan ve güçlü rüzgarlarla sürüklenen büyük gemiler esas neyle yönetilir? Küçük bir dümenle. İşte dilimizin küçüklüğüne aldanmamak lazım. Minik ve masum görünebilir ama gerçekten çok büyük bir etkisi vardır. Ardından Yakup dilimizi bir kıvılcıma benzetir. Arada bir haberlerde izliyoruz, devasa ormanların yandığı ve binlerce insanın kaçıştığını. Bu kadar zarar ve zayıflığın sebebinin araştırılacak olsak tüm her şeyin küçük bir kıvılcımla başladığını göreceğiz. Dilimiz de bir tür ateştir, bir anda alevlenip hayatımızda pek çok şeyi yakıp yok eden bir yangına dönüşebilir. Aynı zamanda bir kötülük dünyasıdır çünkü pek çok günah çeşidi dilimizden türer: yalan, iftira, küfür, öfke, dedikodu, lanet ve benzeri. Böylece bedenimizin bu küçük üyesi bizi her yönden kirletip hayatımızın tümünü altüst etme gücüne sahiptir.

Çenemizin korkunç gücünü tarif ederken Yakup daha da ileri gider. Ateşe benzettiği dilimizin esas cehennemden alevlendiğini belirtir. Bununla ne demek istiyor? Cehennem derken İblis'i kastediyor çünkü orası Şeytan ve yandaşları olan kötü ruhlar için yapılmıştır. Evet, yıkıcı ve iğrenç konuşmalarımızın arkasında esas

İblis'in etkisi vardır. Amacı da yaşamımızın tümünü ateşe vermektir. Nice evlilikler dilin acımasız kılıcıyla parçalanmış, nice çocukların kalbi de ağzın gaddar zehriyle mahva sürüklenmiştir. Aslında ilginçtir ki günümüzün teknolojiyle pek çok duruma çözüm üretebildik, Yakup'un da dediği gibi pek çok yabani hayvan da evcilleştirebildik ama kendi dilimizi bir türlü yola getiremedik. Gerçekten çok küçük ve önemsiz görünmesine rağmen korkunç bir etkiye sahiptir. İmanlılar olarak da ne yazık ki bazen dilimiz bizi çok acınacak bir hale sokabiliyor. Pazar sabahı kilisede Rab'bi yücelten nağmeler söylerken hemen sonra eve dönünce kendi eşimize ya da çocuklarımıza sataşabiliriz. Ne büyük bir tezat! Yakup'un belirttiği gibi bu hem iyi hem kötü meyve veren bir ağaca benzer. Ya da hem tatlı hem de tuzlu su veren bir pınara benzer. İşte dilimizde yaşadığımız bu tutarsızlık yüzünden hayatımızın tümü kirlenir ve tanıklığımız da kararır. O yüzden istikrarlı bir iman hayatı sergilemek için Rab'bin gücüyle dilimize gem vurmaya özen göstermeliyiz (Mezmur 141:3).

YETKİN KİŞİ

Yakup 3:13-18

13 *Aranızda bilge ve anlayışlı olan kim? Olumlu yaşayışıyla, bilgelikten doğan alçakgönüllülükle iyi eylemlerini göstereceksin.*

14 *Ama yüreğinizde kin, kıskançlık, bencillik varsa övünmeyin, gerçeği yadsımayın.*

15 *Böylesi «bilgelik» gökten inen değil, dünyadan, insan doğasından, cinlerden gelen bilgeliktir.*

16 *Çünkü nerede kıskançlık, bencillik varsa, orada karışıklık ve her tür kötülük vardır.*

17 *Ama gökten inen bilgelik her şeyden önce pak, sonra barışçıldır, yumuşaktır, uysaldır. Merhamet ve iyi meyvelerle doludur. Kayırcılığı, ikiyüzlülüğü yoktur.*

18 *Barış içinde eken barış yapıcıları doğruluk ürününü biçerler.*

AÇIKLAMA: Kitabın başında Yakup'un bu mektup boyunca yetkinliğe vurgu yaptığını söyledik. Buraya kadar Tanrı'nın gözünde insanın nasıl yetkin olacağına

ilişkin pek şey söyledi. Şimdiyse yetkinliğin çok net bir portresini çizerek küçük bir özet yapar. Aslında bu portrenin iki tarafı var, birinde yetkin gibi görünmeye çalışan ama esasında ikiyüzlü olan biri var, öbür yanında ise gerçek anlamda yetkinliğe erişen biri resmediliyor. Bu iki kişi arasında görünürde pek bir fark gözükmezse de esas karakterleri ve temel değerleri taban tabana zıt durumdadırlar. Çünkü Tanrı'nın Sözüne göre insanın gerçek karakteri herkesin önünde gözükenden çok insanın gizlide Tanrı'yla baş başa kaldığı zaman sergilediği tutumdur (S.Özdeyişler 27:19, Matta 6). İnsanlar birinin karakterini değerlendirirken genellikle ne kadar bildiğine ve bunları nasıl ifade ettiğine dikkat eder. Hollywood yıldızları ve siyasetçilerimiz genellikle bu şekilde belirirler. Fakat Rab'bin gözünde insanın karakterinin gerçek ölçütü kişinin ne kadar bilgili olduğu ya da ne güzel konuştuğundan ziyade bunların ne kadarını hayatında gerçekleştirebildiğidir. Böylece az bilen ama bildiklerini uygulayan kişi, çok bilen ama çoğunu es geçen kişiden çok daha yetkin sayılır.

Yakup, 'aranızda bilge ve anlayışlı olan kim?' diye sorar. İnsanlara bunu sorarsak genellikle eğitilmiş, zengin ve zeki kimseleri gösterirler. Ama Yakup'a göre bu tarz bir 'bilgelik' ya da 'yetkinlik' boştur. Neden? Çünkü bu tür insanların başarıları altında genellikle bencillik, kin ve kıskançlık yatıyor. Örneğin, çoğu insanın gıptayla takip ettiği pop yıldızlarının hayatlarını bir az irdelersek sürekli birileriyle çekiştiklerini görebiliyoruz. Tabii kendi gözlerinde onlar her zaman haklıdır ve diğer herkes onları kıskanıyordur. Aslında ne kadar ben-merkezci yani bencil hayatlar sürdürdükleri apaçıktır. Ama nedense çoğu insan onlara imrenir ve benzer bir hayat kurmayı hayal ediyordur. Fakat bu tarz bir hayatın iç yüzüne bakılırsa Yakup'un da belirttiği gibi her tür karışıklık ve kötülük olduğunu görebiliyoruz. Günün sonunda bu tür 'bilgelik' insanı korkunç bir ikiyüzlülüğe itiyor. Neden? Çünkü Yakup'un dediğine göre bu tür hayat insanın bencil doğasından kaynaklanır, hatta cinlerden esinlendiğini de söyler. Evet, dünyanın bize önerdiği bu hayat aslında rezillik ve pislikle doludur. Perde arkasından ipleri oynatan da İblis'in ta kendisidir.

Şimdi gelelim Tanrı'nın bize gösterdiği gerçek yetkinliğe. Öncelikle söz konusu olan bu 'bilgelik' gökten gelir, yani Tanrı'nın içimize koyduğu Kutsal Ruh vasıtasıyla işler. Bu tür karakterin temel unsuru da kin ve kibir yerine alçakgönüllülüktür. Ayrıca bu sadece lafta kalan ya da göstermelik olan bir halim ruhluluk değil aksine hayatımızı derinden etkileyen ve her davranışımızı yönlendiren içten bir tutumdur. Aradaki fark nasıl gözükür? Normal şartlarda insanlar hep ayıplarını örtüp gerçeği yadsımaya çalışır, fakat gerçek anlamda Tanrı'nın karakterini benimseyen kişi yanlışlarını itiraf edip tövbe etmekten kaçınmaz. Maske takıp insanları etkilemek yerine şeffaf bir hayat sergileyerek dürüst olmayı amaçlarlar. Bu tarz hayatın ürünü de oldukça farklıdır. Gökten gelen bu bilgeliğin belirtileri şöyledir: Paktır, barışçıldır, yumuşaktır, uysal ve merhametlidir. Bu kişinin karakterinde ikiyüzlülük söz konusu değil çünkü Rab'le barışık olduğu gibi kendisiyle ve diğer insanlarla da barışık bir yaşam sürer. İşte

gerçek anlamda yetkin, dünyayı değiştirecek, barış ve doğruluk ürünü biçecek kişiler bunlardır. Bu tür hayatın etkileri bir süre gözükmeyebilir, tohum gibi toprağın altında saklı kalabilir. Fakat günü geldiğinde filizlenip koskoca bir ağaca dönüşerek harika meyveleriyle çevresini zenginleştirecektir (Mezmun 1).

TÖVBENİN YOLU

Yakup 4:1-12

1 *Aranızdaki kavgaların, çekişmelerin kaynağı nedir? Bedeninizin üyelerinde savaşan tutkularınız değil mi?*

2 *Bir şey arzu ediyor, elde edemeyince adam öldürüyorsunuz. Kıskanıyorsunuz, isteğinize erişemeyince çekişip kavga ediyorsunuz. Elde edemiyorsunuz, çünkü Tanrı'dan dilemiyorsunuz.*

3 *Dilediğiniz zaman da dileğinize kavuşamıyorsunuz. Çünkü kötü amaçla, tutkularınız uğruna kullanmak için diliyorsunuz.*

4 *Ey vefasızlar, dünyayla dostluğun Tanrı'ya düşmanlık olduğunu bilmiyor musunuz? Dünyayla dost olmak isteyen, kendini Tanrı'ya düşman eder.*

5 *Sizce Kutsal Yazı boş yere mi şöyle diyor: «Tanrı içimize koyduğu ruhu kıskançlık derecesinde özler.»*

6 *Yine de bize daha çok lütfeder. Bu nedenle Yazı şöyle diyor: «Tanrı kibirlilere karşıdır, Ama alçakgönüllülere lütfeder.»*

7 *Bunun için Tanrı'ya bağımlı olun. İblis'e karşı direnin, sizden kaçacaktır.*

8 *Tanrı'ya yaklaşın, O da yaklaşacaktır. Ey günahkârlar, ellerinizi günahattan temizleyin. Ey kararsızlar, yüreklerinizi paklayın.*

9 *Kederlenin, yas tutup ağlayın. Gülüşünüz yasa, sevinciniz üzüntüye dönüşsün.*

10 *Rab'bin önünde kendinizi alçaltın, sizi yüceltecektir.*

11 *Kardeşlerim, birbirinizi yermeyin. Kardeşini yeren ya da yargılayan kişi, Yasa'yı yermiş ve yargılamış olur. Yasa'yı yargılasan, Yasa'nın uygulayıcısı değil, yargılayıcısı olursun.*

12 *Oysa tek Yasa koyucu, tek Yargıç vardır; kurtarmaya da mahvetmeye de*

gücü yeten O'dur. Ya komşusunu yargılayan sen, kim oluyorsun?

AÇIKLAMA: Bazı insan kiliseye ilk geldiklerinde şaşırıyorlar; Mesih'in sevgisiyle harika bir şekilde geçinen mükemmel bir aile ortamı görmeyi bekliyorlar, ama çoğu zaman karşılaştıkları manzara böyle değildir. Neden? Kilise topluluğu bir azizler müzesi değil, ruhsal açıdan hasta insanların Rab'bin lütfuyla ve birbirinden destek alarak iyileşmeye çalıştıkları bir hastanedir. İsa Mesih'e inanan kişiler ne kadar ki ruhsal olarak aklanıp kurtuldularsa da bu dünyada bu bedenlerde yaşadığımız sürece sıkıntılar yaşayacağımız kaçınılmazdır. İşte Yakup'un burada resmettiği portre bu gerçeği yansıtıyordur. Aramızda bazen kavgalar ve çekişmeler söz konusu. Neden? Çünkü doğuştan beri hep kirlenmekte olan bir beden ve akla sahibiz. İçimizde bizi yoldan çıkarmaya çalışan pek çok farklı arzular ve tutkular var. Böylece Mesih'e 'Rab' diye seslenmemize rağmen bazen bencil isteklerimize uyuyoruz. Arzuladığımız şeylere kavuşamayınca da bazen orantısız tepkiler gösterip kardeşlerimizle çekişiyoruz. Genellikle sorunu hep başkalarında görüyoruz, oysa ki esas sıkıntı bizim kendi bencil tutkularımızdan kaynaklanıyor. Bunun dışında da içinde yaşadığımız dünya düzeni bizi Rab'den uzaklaştırabiliyor. Örneğin, Mesih insanın hem Tanrı'ya hem de paraya kulluk edemediğini söylemesine rağmen bazen hem Rab'le hem günah kaynayan dünyayla bir dostluk sürdürmeye çalışırız (Matta 6:24). Oysa ki bu iki düzen bizi farklı yönlere çekiyor ve her ikisine uymamız mümkün değil. Ya Rab'be öncelik vereceğiz ya da dünyaya aldanarak Tanrı'dan uzaklaşacağız.

Peki, kendi bencil arzularımızdan ve dünyanın büyüleyici etkisinden nasıl kurtulabiliriz? Kısacası alçakgönüllülükle Rab'bin lütfuna sığınarak ancak kurtulabiliriz. Öncelikle, bazen bu acınacak durumlara düşmemize rağmen, Rab'bin bizi asla terk etmediğini bilmeliyiz. İçimize koyduğu Kutsal Ruh'un önderliğine uyarak kendisine her şeyden önce boyun eğmemimizi ister. Şunu unutmamalıyız ki benliğin temelinde kibir varken Rab'den dilediğimiz lütuftan yararlanmanın temel şartı alçakgönüllülüktür. İlerleyen ayetlerde Yakup günahattan azat olmanın yolunu tarif eder. İblis'in tuzaklarına düşüp günaha esir olduğumuzda ne adımlar atmalıyız?

1. Alçakgönüllü bir tutumla var gücümüzle Tanrı'ya sarılmamız. Dua ve gerekirse oruçla Rab'bin önünde diz çöküp tövbe etmeliyiz. Tanrı'ya bağımlı olmak demek günahımıza O'nun gözünden bakıp yaptıklarımızdan tiksirmek demektir (Romalılar 12:9).

2. İblis'e ve tüm oyunlarına karşı gelmeliyiz. Çocukluğumuzdan beri, hatta öncesinden bile, hayatımızda kök salan Şeytan'ın bütün oyunlarını İsa Mesih'in adıyla bozmalıyız. Rab'be sarıldıkça otomatik olarak İblis kaçacaktır çünkü o Rab'bin huzurunda duramaz.

3. Günahın bütün etkilerinden kendimizi arındırmalıyız. Kötü alışkanlıklar olsun, sağlıksız dostluklar olsun, hayatımızda Rab'be yakışmayan her şeyi radikal bir şekilde kesip atmalıyız (Matta 5:27-30). Yanlışlarımızı örtbas etmek yerine yaptıklarımız için üzülmeli, yas tutmalıyız. Günahımızdan etkilenen herkesten af

dilemeli ve gerekli telafileri yapmaya çalışmalıyız. Son olarak, aynı günaha bir daha uymamak üzere Rab'den devamlı yardım istemeliyiz ve her zaman uyanık olmaya dikkat etmeliyiz (1.Korintililer 10:12).

Günah korkunç bir illettir, en önemlisi bizimle Tanrı arasında bir duvar örüyor. O yüzden Tanrı'yla pak bir yürekle yürümek için günaha karşı ciddi bir şekilde savaşmalıyız. En önemlisi bu şekilde kendimizi Rab'bin önünde alçalttıkça O bizi alabildiğine yüceltecektir.

Son olarak Yakup birbirimizi bu tür konularda yargılamamaya çağırır. Günah içinde yüzen bir kardeşi görünce ister kendi içimizde onu yerip yargılamak ister başkalarına konuşarak dedikodusunu yapmak çok kolaydır. Ancak bunu yaptığımız zaman kendimizi Rab'bin yerine koymuş oluyoruz, oysa ki tüm evrende tek bir yargıç var. Başkalarını yargılamak bizim haddimiz değildir. Hatta bu şekilde başkasını yargıladığımızda kendimize daha büyük bir tuzak kurmuş oluyoruz (Matta 7:1-5). Aksine günaha düşen kardeşlerimizi kurtarmak için öncelikle ellerimizi Rab'be yükseltmeliyiz ve sonra onlara da yardım elimizi uzatmalıyız. Sonuç olarak ister günaha düşmüş kişi olalım ister kaldırmaya çalışan kişi olalım hepimiz bu kutsal işe büyük bir alçakgönüllülikle yaklaşmalıyız (Galatyalılar 6:1-2).

KİBİR VE SABIR

Yakup 4:13-5:12

13-14 *Dinleyin şimdi, «Bugün ya da yarın filan kente gideceğiz, orada bir yıl kalıp ticaret yapacak, para kazanacağız» diyen sizler, yarın ne olacağını bilmiyorsunuz. Yaşamınız nedir ki? Kısa süre görünen, sonra yitip giden buğu gibisiniz.*

15 *Bunun yerine, «Rab dilerse yaşayacak, şunu şunu yapacağız» demelisiniz.*

16 *Ne var ki, şimdi küstahlıklarınızla övünüyorsunuz. Bu tür övünmelerin hepsi kötüdür.*

17 Bu nedenle, yapılması gereken iyi şeyi bilip de yapmayan, günah işlemiş olur. **5:1** Dinleyin şimdi ey zenginler, başınıza gelecek felaketlerden ötürü feryat edip ağlayın.

2 Servetiniz çürümüş, giysinizi güve yemiştir.

3 Altınlarınız, gümüşleriniz pas tutmuştur. Onların pası karşı tanıklık edecek, etinizi ateş gibi yiyecek. Bu son çağda servetinize servet kattınız.

4 İşte, ekinlerinizi biçen işçilerin haksızca alıkoyduğunuz ücretleri karşı haykırıyor. Orakçıların feryadı Her Şeye Egemen Rab'bin kulağına erişti.

5 Yeryüzünde zevk ve bolluk içinde yaşadınız. Boğazlanacağınız gün için kendinizi besiyeye çektiniz.

6 Size karşı koymayan doğru kişiyi yargılayıp öldürdünüz.

Sabredin

7 Öyleyse kardeşler, Rab'bin gelişine dek sabredin. Bakın, çiftçi ilk ve son yağmurları alıncaya dek toprağın değerli ürününü nasıl sabırla bekliyor!

8 Siz de sabredin. Yüreklerinizi güçlendirin. Çünkü Rab'bin gelişi yakındır.

9 Kardeşler, yargılanmamak için birbirinize karşı homurdanmayın. İşte, Yargıç kapının önünde duruyor.

10 Kardeşler, Rab'bin adıyla konuşmuş olan peygamberleri sıkıntılarda sabır örneği olarak alın.

11 Sıkıntıya dayanmış olanları mutlu sayarız. Eyüp'ün nasıl dayandığını duydunuz. Rab'bin en sonunda onun için neler yaptığını bilirsiniz. Rab çok şefkatli ve merhametlidir.

12 Kardeşlerim, öncelikle şunu söyleyeyim: Ne gök üzerine, ne yer üzerine, ne de başka bir şey üzerine ant için. «Evet»iniz evet, «hayır»ınız hayır olsun ki, yargıya uğramayasınız.

AÇIKLAMA: Yakup 'Tanrı kibirlilere karşıdır, ama alçakgönüllülere lütfeder' demişti. Şimdi de bunun pratik bazı örnekleri verir. Baştan gördüğümüz gibi Yakup zengin kendini beğenmişlere pek hoşgörü tanımaz (2:1-7). Mesih de bir çok defa zenginliğe güvenmenin tehlikesine değindi (Matta 19:23-24, Luka 6:24). Burada Yakup öncelikle insanın kendi maddi gücüne bel bağlamasının ne kadar yanlış olduğunu vurgular. Çoğumuz hiç ölmeyeceğiz gibi yaşarız. Kaza bela başkalarının başına gelebilir ama bize dokunmaz sanıyoruz. Böylece hayatımız için bir sürü hayal kurar plan yaparız. Oysa ki yaşamımız sabah yeri kaplayan sis gibi bir iki saat içinde yok olup gider. Yarınımızın hiç bir garantisi yoktur. Ne var ki özellikle zenginliğine güvenen kibirli insanlar bu temel gerçeğe aldırılmayıp yollarına devam ediyorlar. Bazen imanlılar olarak da onlara baktığımızda biraz da imrenebiliriz. Ancak sonları çok ani ve acımasız olacağını da unutmamamız gerek (Mezmun 73). O yüzden Yakup yaptığımız planlara gelince öncelikle 'Rab dilerse' diyerek Tanrı'ya güvenmeye teşvik eder. Başka türlü Tanrı'yı hesaba katmadan kendi kendimize ilerlemek küstahlıktan başka bir şey değildir. Sonuç olarak 'Rab dilerse' demek bize çok basit bir şeymiş gibi görünse de aslında Tanrı'ya olan imanımızın önemli bir yansımasıdır. Çünkü günün sonunda günah sadece yanlış şeyler

yapmak değil, doğru bildiğimiz şeyleri ihmal etmektir aynı zamanda.

İlerleyen ayetlerde Yakup servetlerine bel bağlayan zenginleri sıkı sıkıya uyarır. Aslında zengin olmak suç değil. Kutsal Kitap'ta zengin olup da Tanrı'ya bağlı kalan bazı örnekleri görebiliyoruz. Fakat insanın Tanrı yerine kendi maddi gücüne güvenmesi esas sorundur. Yakup bu insanları bekleyen korkunç sonu çok açık bir şekilde sergiler. Bu konuda Mesih de bir kaç uyarıcı benzetme anlattı (Luka 16). Ayrıca zenginlikle beraber çoğu zaman zorbalık da gelir. Varlıklı insanlar kendilerini herkesten daha üstün görürler. Başkalarını ezmek onlara kolay gelmeye başlar. Oysa ki yeryüzünde mazlumun hakkını arayan olmazsa da tüm bunların Rab'bin gözünden kaçmadığını biliyoruz. Böylece zenginler bu tür haksızlıklara devam ettikçe aslında kendi kuyularını kazıyorlar. Çünkü Rab bir gün onlardan tek tek hesap soracaktır.

İmanlılara dönünce Yakup bizi sabretmeye çağırır. Gözümüzü yakında dönecek İsa Mesih'e dikmeliyiz (Koloseliler 3:1-3). Bizim derdimiz burada kendimize hazineler biriktirmek değil, Rab'bin kuracağı egemenliğe ruhsal yatırım yapmak olmalıdır (Matta 6:19-21). Ama şimdilik bol sabır gerek. Tohum eken çiftçi gibi ektiğimiz ruhsal ürünün hemen hazır olmasını bekleyemeyiz. Şu anda Mesih uğruna verdiğimiz hizmetin karşılığını göremeyebiliriz ama İsa geldiği zaman her şey gün ışığına çıkacaktır. O yüzden mübarek umudumuzu sık sık akla getirerek yüreklerimizi ferah tutmaya özen göstermeliyiz. Bu süreçte de birbirimizi yargılamamaya dikkat etmeliyiz, ancak Mesih geldiğinde gerekli olanı yapacağına güvenmeliyiz. Sabır konusunda pek çok harika örnek var Kutsal Kitap'ta. Nuh, İbrahim, Yusuf ve benzeri çok zor günler gördüler ama Rab'bin vaadinden kuşku duymadılar. En çarpıcı örneklerden biri de Eski Antlaşma'nın acılar adamı Eyüp. Aslında ilginç olan şudur ki Eyüp çok zengindi ama sahip olduğu her şeyden çok Rab'be güvendi. Her şeyini kaybettiği halde Tanrı'ya inanarak sabretti. Deneme sürecinin sonunda da Rab ona özel olarak görünüp sabrını takdir etti. Dahası kaybettiği servetin iki katını ona geri verdi. Kısacası, dünyada geçirdiğimiz bu kısa ve acılı süreçte gurura kapılıp kendimize güvenmek yerine her durumda Rab'be bakmaya dikkat etmeliyiz.

*Siz de sabredin.
Yüreklerinizi güçlendirin
Çünkü Rab'bin gelişi
yakındır.*

ETKİN DUA

Yakup 5:13-5:20

***13** İçinizden biri sıkıntıda mı, dua etsin. Sevinçli mi, ilahi söylesin.*

***14** İçinizden biri hasta mı, kilisenin ihtiyarlarını çağırtsın; Rab'bin adıyla üzerine yağ sürüp onun için dua etsinler.*

***15** İmanla edilen dua hastayı iyileştirecek ve Rab onu ayağa kaldıracaktır. Eğer hasta günah işlemişse, günahları bağışlanacaktır.*

***16** Bu nedenle, şifa bulmak için günahlarınızı birbirinize itiraf edin ve birbiriniz için dua edin. Doğru kişinin yalvarışı çok güçlü ve etkilidir.*

***17** İlyas da tıpkı bizim gibi insandı. Yağmur yağmaması için gayretle dua etti; üç yıl altı ay ülkeye yağmur yağmadı.*

***18** Yeniden dua etti; gök yağmurunu, toprak da ürününü verdi.*

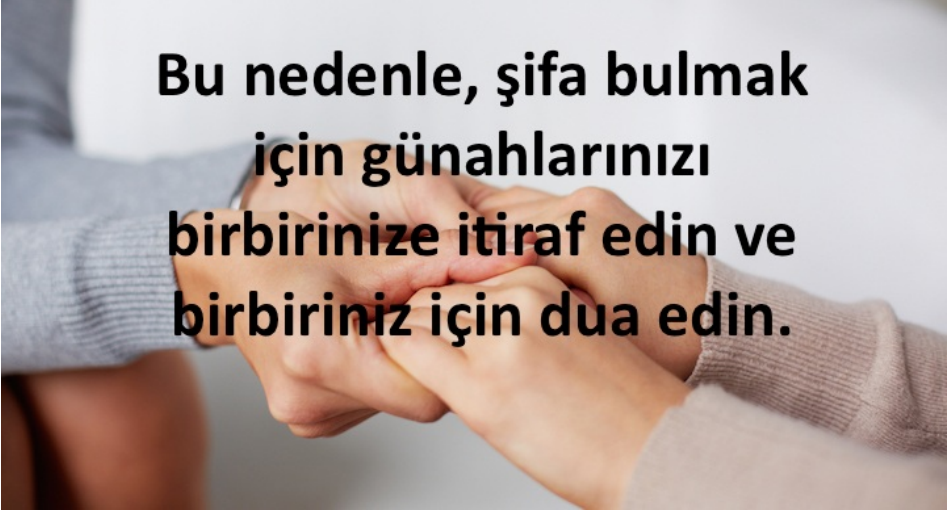
***19** Kardeşlerim, içinizden biri gerçeğin yolundan sapar da başka biri onu yine gerçeğe döndürürse, bilsin ki, günahkârı sapık yolundan döndüren, ölümden bir can kurtarmış, bir sürü günahı örtmüş olur.*

AÇIKLAMA: Baştan gördüğümüz gibi Yakup sıkıntılarla boğuşan imanlılara yazıyordu. Kimisi farklı durumlardan kaynaklanan zulme uğrayıp zorluk yaşıyor, kimisi günaha yenik düşüp İblis'in oyunlarına kurban oluyor. Sıkıntımızın sebebi ne olursa olsun Mesih'in yetkisi ve kardeşlerimizin desteğiyle her türlü zorluğun üstesinden gelebileceğimizi biliyoruz. Günden güne farklı durumlara karşılaşıyoruz ve her birinde Rab bize nasıl karşılık vermemiz gerektiğini gösterir. Sıkıntıda her zaman dua edebiliriz, sevinçte ilahi söyleyebiliriz, hastalıkta da

Rab'bin yardımını dileyebiliriz. Anlaşılan, Yakup'un burada bahsettiği hastalık herkesin başına gelebilen sıradan bir illetten ötedir. Bazı hastalık günah sonucu başımıza gelebilir. Rab günahımızdan ötürü hastalığa yakalanmamıza müsaade edebilir. Eğer böyle bir durumdan şüpheleniyorsak kilise önderlerimizi çağırıp onlardan yardım dileyebiliriz çünkü bu tarz illetten kurtulmak için öncelikle günahımızı tespit edip tövbe etmemiz gerek. Antik dünyada çoğu hastalık yağ ya da şarap gibi doğal ev yapımı çözümlerle bertaraf edilirdi. Mesih imanlıları olarak bizler ilaçların kullanılmasına karşı değiliz, nitekim bu ayetlerde gördüğümüz gibi gelen kilise ihtiyarları (önderleri) hasta kişi üzerine yağ sürüyorlar. Yine de burada gördüğümüz gibi ilaçtan ziyade önemli olan Mesih'in adıyla edilen duanın gücüdür.

Gördüğümüz gibi bazı rahatsızlıklar, fiziki veya psikolojik, günah sonucu olarak meydana gelebilir. Bu durumda normal ilaç ve tıbbi yöntemler bir yere kadar yardımcı olabilir fakat köklü bir çözüm için ruhsal müdahale lazım. Yakup'un burada bahsettiği günümüzde 'Ruhsal Danışmanlık' denen hizmettir. Belirttiği gibi tam olarak şifa bulmak için öncelikle günahlarımızı açık bir şekilde olgun bir kardeşe itiraf etmeli ve birlikte dua ederek Rab'den yardım dilemeliyiz. Aslında hepimizin zaman zaman bu tür durumu söz konusu olabilir. İster geçmişten kalma bireysel, ailevi veya toplumsal günahlar olsun, ister geçirdiğimiz travmadan ya da bulaştığımız pisliklerden kaynaklanan belalar olsun bunların hayatımızda pek çok olumsuz etkisi vardır. O yüzden günahattan ve İblis'in bütün oyunlarından tam olarak arınmak için bu konuda tecrübeli kardeşlerden yardım almak gereklidir. Günün sonunda bu durumda esas etkili olan kullandığımız yöntemden ziyade, Rab'de imanla edilen duadır. Bu noktada Yakup, Peygamber İlyas'ın örneğini verir. Onun aslında bizden pek bir farkı yoktu ama olağanüstü imanı sayesinde Rab adına çok büyük işlere imza attı (1.Krallar 17-18). Benzer şekilde bizim hayatımızda olsun kardeşlerimizin hayatında olsun kuşku duymadan, tam bir imanla Rab'be yakardığımızda bizim için harikalara yapacağına emin olabiliriz.

Son satırlarda Yakup kardeşlerimiz için taşımamız gereken yüreği tarif eder. Yukarıda gördüğümüz gibi günahını fark eden kişi kilisenin önderlerine başvurduğunda şifa bulabilir. Fakat bazı imanlılar günahının farkına varmak istemiyorlar sanki bu durumda ne yapmalıyız? Kimseyi dinlemek istemiyorlarsa onlardan vaz mı geçelim? Kesinlikle hayır! Yakup'un gösterdiği gibi yoldan sapmış kardeşimizi kazanmak ve kurtarmak için elimizden gelen her şeyi yapmalıyız. Mesih de aynısını söyledi (Matta 18:15). Belki başta günahını itiraf etmek istemeyebilir ya da bizi itebilir yine de ona ulaşmak ve günahattan uzaklaştırmak için var gücümüzle çalışmalıyız. Neticede bunu yaptığımızda yalnızca Mesih'in her birimiz için yaptığının aynısını yapmış oluyoruz. Sonuç olarak bizler Rab'bin ev halkıyız, bir aileyiz ve birbirimizden vazgeçmek gibi bir lüksümüz yoktur.

**Bu nedenle, şifa bulmak
için günahlarınızı
birbirinize itiraf edin ve
birbiriniz için dua edin.**

KAYNAKÇA

TÜRKÇE:

William MacDonald, *Kutsal Kitap Yorumu: Yeni Antlaşma Serisi*, Cilt 3, Yeni Yaşam Yayınları, 2002.

Alec Motyer, *Yakup'un Mesajı*, Haberci, 2015.

İNGİLİZCE:

Thomas Constable Online Commentary:

<http://www.soniclight.com/constable/notes/pdf/james.pdf>

Douglas Moo, *James*, Tyndale New Testament Commentaries

Bu Kitap beğendiniz mi?

Daha fazla ücretsiz e-Kitaplar [Hristiyan Kitaplar.com](http://HristiyanKitaplar.com)'dan indirebilirsiniz.

Can Nuroğlu yazar olarak beğendiniz mi? [Yazarın tüm kitaplar şuradan indirebilirsiniz.](#)

[Türkiye'de Kilise Adresleri](#)

